

ΕΝΑ ΠΕΡΙΤΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Αρμόζων χαρακτηρισμός του βιβλίου Ο ΨΥΧΡΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ – ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΔΙΕΛΥΣΑΝ ΜΙΑ ΧΩΡΑ (Εκδόσεις Πατάκη, Δεκ. 2012) του Γιάννη Πρετεντέρη (προβεβλημένου δημοσιογράφου και τηλεοπτικού σχολιαστή) θα ήταν – κατέληξα – ένας σχετικός με την έννοια του περιττού του αχρείαστου. Κατά τον συγγραφέα θέμα του είναι η καταγραφή των όσων ξέρι, από περίπου το 2009 έως τη διπλή εκλογική αναμέτρηση του Μαΐου και του Ιουνίου 2012. Μα αυτά τα ξέρουμε όλοι μας γιατί τα εξήσαμε τα νιώσαμε στο πετσί μας. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μία ανάλυση, μία πειστική ερμηνεία των συμβάντων. Τι έπεται. Και πράγματι αρκετά βιβλία με τέτοιες προθέσεις έχουν εκδοθεί ως τώρα ένα πρόσφατο και πολύ ενδιαφέρον από τον τέως πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη, με τον τίτλο “Ο εκτροχιασμός” (ΠΟΛΙΣ, Οκτ. 2012). Να σημειώσω πως ο κ. Πρετεντέρης είναι φίλος (Δολιανά 2001) και θαυμαστής του κ. Σημίτη (“ο οποίος παρέδωσε στον διάδοχό του ίσως την καλύτερη Ελλάδα που υπήρξε ποτέ”, σελ. 38).

Από πάνω, οι δύο πρώτες προτάσεις του βιβλίου λογικά δεν μπορεί παρά να αποθαρρύνουν τον αναγνώστη να προχωρήσει στην ανάγνωση: “Πριν τρία [sic, λείπει ένα “από”] χρόνια η Ελλάδα έπεσε στα χέρια των τυχαίων. Και αμέσως μετά βρέθηκε στο στόχαστρο των τυχάρπαστων”. Διευκρινίσεις για να γίνει η συνεννόηση επί συγκεκριμένης βάσεως: Κατά το ΛΕΞΙΚΟ της ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ του καθηγητή Γ. Μπαμπινιώτη: “τυχαίος αυτός που γίνεται ή προκύπτει κατά τύχη, όχι σκόπιμα ή σχεδιασμένα μ.π. ασήμαντος, οποιοσδήποτε συνηθισμένος άνθρωπος”. Τυχαίος λοιπόν ο Γιώργος Α. Παπανδρέου; Βουλευτής από το 1981 (εκλεγμένος ως τότε πέντε φορές) έξι φορές υπουργός και υφυπουργός επί πέντε χρόνια υπουργός (και μάλιστα κρίνεται ως επιτυχημένος) Εξωτερικών πρωθυπουργός με 43,92% του ελληνικού λαού. Υπάρχει διαφορά μεταξύ τυχαίου και ασχέτου! Τυχαίος ο Ευάγγελος Βενιζέλος; Καθηγητής πανεπιστημίου έξι φορές βουλευτής υπουργός σε έξι υπουργεία αντιπρόεδρος της κυβερνήσεως. Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ τυχαίου και υπερόπτη! Τυχαίος ο Λουκάς Παπαδήμος; Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Υπάρχει χάος διαφοράς μεταξύ τυχαίου και καταξιωμένου (και διεθνώς)!

Και ακολουθούν οι τυχάρπαστοι: “τυχάρπαστος αυτός που αναδείχθηκε σε ορισμένο τομέα όχι λόγω ικανοτήτων αλλά τυχαίων περιστάσεων, τις οποίες εκμεταλλεύτηκε”. Προφανώς ο κ. Πρετεντέρης εννοεί τη λεγόμενη τρόικα τους εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στελέχη με μακροχρόνια υπηρεσία στους οργανισμούς τους οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, ενεργούν κατ’ εντολήν και βάσει οδηγιών των οργανισμών, στους οποίους προσέφυγε η Ελλάς για να προλάβει την άτακτη χρεοκοπία.

Στις δύο πρώτες λοιπόν προτάσεις σταματάς. Έχεις ήδη καταλάβει το τι έπεται. Εκτός αν έχεις την περιέργεια να διαπιστώσεις πώς ένας προοδευτικός άνθρωπος και πετυχημένος δημοσιογράφος τα καταφέρνει να συμπλέει με την Παπαρήγα, τον Τσίπρα, τον Καμμένο, τον Μιχαολιάκο (και τον υποτονθιρόζοντα Καρατζαφέρη).

Ένας που είχε αυτήν την περιέργεια, παρατηρεί: Η όλη συλλογιστική του βιβλίου έχει ως αφετηρία την με απόλυτη αυτάρκεια και αδιάσειστη εμμονή (χαρακτηριστικά των κατεχόντων την αλήθεια εξ αποκαλύψεως) υποστήριξη των θέσεων ότι: (α) Τα μνημόνια και “το οικονομικό πρόγραμμα που προέκυψε σε αυτές τις συνθήκες ήταν φυσικά ένα έκτρωμα”. (β) Η άποψη ότι δεν έπρεπε να γίνουν άμεσες εκλογές το 2011, με το